

Sygn. akt: I 1 C 589/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko M. W.

o zapłatę

I uchyla wyrok zaoczny z 24.08.2016r;

II oddala powództwo w całości;

III kosztami postępowania w kwocie 30,00 złotych obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości;

IV zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanego M. W. kwotę 38,00zł (trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu
opłaty od sprzeciwu.

UZASADNIENIE

Powód A. K. wniósł pozew o zapłatę kwoty 1500 zł przeciwko pozwanemu M. W.. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód w uzasadnieniu wskazał, że w 22 grudnia 2015 r. zawarł z pozwanym umowę na dostarczenie i osadzenie drzwi antywłamaniowych, która to usługa została wykonana w dniu 13 stycznia 2016r za cenę 2500 zł; przy czym powód wpłacił zaliczkowo łącznie 1500 zł, a reszty, tj. 1000 zł nie zapłacił do dziś. Powód oświadczył, że drzwi zostały wykonane i zamontowane wadliwie. Zamontowane drzwi nie są antywłamaniowe, nie mają atestów i osadzenie ich jest niechlujne i niedokończone; drzwi nie pasują do otoczenia. Pozwany zamówił wykonanie drzwi u producenta niezgodnie z zamiarami powoda. Po wymianie korespondencji między powodem, a Stałym Polubownym Sądem Konsumenckim pozwany oświadczył, że nie odda pieniędzy i nie zabierze drzwi, albowiem montaż drzwi nie został dokończony z winy powoda, który nie reagował na próby kontaktu i nie umożliwił mu dokończenia montażu. Powód pismem z dnia 18.1.2016r wezwał pozwanego do usunięcia wad drzwi poprzez wprawienie drzwi antywłamaniowych zgodnie ze sztuką budowlaną i dokończenie osadzania ich. Pozwany na reklamację odpowiedział negatywnie podnosząc iż drzwi zostały wykonane zgodnie z życzeniem powoda i wg zamówienia przez niego poczynionego, jednak z powodu braku kontaktu z powodem montaż ten nie został dokończony.

W związku z powyższym zażądał on zwrotu zaliczki 1500 zł.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24.8.2016r Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu

(wyrok zaoczny ,k. 50)

Na skutek złożenia przez pozwanego sprzeciwu od wyroku zaocznego wraz z wnioskiem o przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu i przywrócenia przez Sąd terminu do złożenia w/w sprzeciwu w postępowaniu wпадkowym , sprawa była rozpoznawana dalej z udziałem obu stron, albowiem powód podtrzymał żądanie pozwu,

(wniosek o przywrócenie terminu, k. 59, sprzeciw, k.64-66, postanowienie Sądu, k. 104)

Mimo wezwania przez Sąd obu stron do uiszczenia zaliczki na poczet opinii biegłego, żadna ze stron nie wpłaciła zaliczki

bezsporne

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód ,A. K., zawarł w dniu 22.12.2015r umowę o:

- demontaż starych drzwi wejściowych podwójnych zamontowanych u niego, - montaż drzwi drewnianych płytowych pogrubionych, antywłamaniowych z futryną drewnianą lakierobejcowanych z progiem i uszczelką w futrynie i w skrzydle 80 P, 2 zamki, 3 zawiasy, wizjer, listwy, opaski na zewnątrz, za kwotę 2500 zł w firmie (...) w M. należącej do M. W.; termin wykonania nie wynika z umowy.

A. K. wpłacił zaliczkowo łącznie 1500 zł, a 1000 zł miał wpłacić w dniu montażu, czego nie uczynił; pozwany był w domu u powoda, aby dokonać pomiarów i pokazać próbki

Dowód: bezsporne, zlecenie k.20, zeznania świadka , k. A. R., k. 124-125- na nośniku, zeznania stron, k. 165-169-na nośniku, wydruk z CEiIoDGRP, k. 5

Montaż zamówionych drzwi nastąpił w dniu 13.1.2016r , odbył się z udziałem świadka A. R.. Polegał na wyjęciu poprzednich podwójnych drzwi z futryną i zamontowaniu zamówionych drzwi pojedynczych drewnianych płytowych pogrubionych, antywłamaniowych z futryną drewnianą lakierobejcowanych z progiem i uszczelką w futrynie i w skrzydle 80 P, 2 zamki, 3 zawiasy, wizjer, listwy, opaski na zewnątrz . Montaż nie został zakończony w dniu 13.1.2016r. Otoczenie zamontowanych drzwi nie zostało obrobione , albowiem nie było objęte umową i została uszkodzona jedna listwa boazerii. Nie wiadomo jaki kolor drzwi był zamówiony, albowiem w umowie tego nie wskazano. W planach A. K. było zamówienie jeszcze drugich drzwi, tak, aby ponownie były to podwójne drzwi wejściowe. Patrząc od klatki schodowej drzwi są za krótkie. Wewnątrz lokalu mieszkalnego A. K. jest parkiet, co powoduje, że lokal ten jest wyżej niż poziom podłogi w klatce schodowej

Dowód: zeznania świadka , k. A. R., k. 124-125- na nośniku, zeznania stron, k. 165-169-na nośniku, zdjęcia, k.21-25,

Po dniu 13.1.2016r A. K. odmówił dalszego kontaktu, nie umożliwił dokończenia pracy M. W. i jego pracownikowi.

18.1.2016r A. K. wezwał M. W. do dokończenia dzieła poprzez zamontowanie drzwi antywłamaniowych, twierdząc, że te, które zostały zamontowane, to są drzwi zwykłe, wskazał, że drzwi wykazują uszkodzenia: wypaczenie, nie trzymają pionu, poziom, wizjer i futryna są źle osadzone, futryna ma wybrzuszenia, jest uszkodzona, wszystkie elementy różnią się kolorem, montaż jest niedokończony, drzwi nieobrobione, boazeria uszkodzona, brak paragonu i gwarancji.

Dowód: zeznania świadka , k. A. R., k. 124-125- na nośniku, zeznania stron, k. 165-169-na nośniku, zdjęcia, k.21-25,wezwanie, k. 28

W odpowiedzi M. W. wezwał w dniu 28.1.2016r A. K. do zapłaty kwoty 1000 zł wskazując, że faktycznie montaż nie jest skończony, boazeria uszkodzona, jednakże z winy A. K., który unika kontaktu i nie odbiera telefonów, a także nie otwiera drzwi, dlatego nie można dokończyć montażu i naprawić boazerii, do czego się zobowiązał.

Dowód: zeznania świadka , k. A. R., k. 124-125- na nośniku, zeznania stron, k. 165-169-na nośniku, pismo pozwanego, k. 29

W lutym 2016r A. K. za pośrednictwem córki M. F., zgłosił sprawę do Biura Rzecznika Konsumentów, który to Rzecznik poinformował Ją , że powinna skierować sprawę do Sądu Powszechnego. Następnie sprawa została skierowana przez Nią do Stałego Polubownego Sądu Konsumenckiego w G., który zwrócił wniosek z powodu nieprzystąpienia M. W. .

Dowód: bezsporne, nadto wniosek ,k. 31-32, odpowiedź UM G., k. 33-34, wniosek do (...) ,k. 35-38, pismo (...),. K. 39, zarządzenie (...), k. 40

Sąd zważył co następuje:

Po analizie akt sprawy i zebranego materiału dowodowego, roszczenie powoda uznać należy za niezasadne i nie zasługujące na uwzględnienie, w przedmiocie zwrotu zaliczki w kwocie 1500 zł z powodu odstąpienia przez niego od umowy zawartej z pozwanym w dniu 22.12.2015r.

Sąd stwierdził, że zebrane w sprawie dowody, zeznania świadka oraz stron, a także dokumenty w postaci umowy - zlecenia, zgłoszenia reklamacyjnego, posiadają walor prawdziwości i wiarygodności w całości.

Sąd oparł przede wszystkim swoje stanowisko w sprawie na zeznaniach świadka A. R. oraz pozwanego i częściowo powoda. W/w zeznania są wyczerpujące, zawierają szczegółowy opis przebiegu zdarzeń.

Sąd stwierdził, że zeznania świadka są potwierdzone stanowiskiem pozwanego i powoda oraz umową w zakresie zamówienia towaru i zamieszczenia na umowie jej warunków, a także jest ona zgodna korespondencją powoda z Stałym Polubownym Sądem Konsumenckim i tego sądu z pozwanym .

Zatem Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka i stron. One stanowią w przeważającej mierze podstawę rozstrzygnięcia sporu. Sąd kierował się głównie tymi dowodami w zakresie ustalenia , czy nastąpiła wada w wykonaniu zamówionych drzwi.

Sąd stwierdził, że zeznania stron pokrywają się ze sobą i z zeznaniami świadka. Zeznania powoda nie są sprzeczne z pozostałymi zeznaniami złożonymi w tej sprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości przedstawionych w sprawie dokumentów.

Spór między stronami dotyczył kwestii , czy powód wykonał prawidłowo montaż drzwi , czy to są drzwi zamówione przez powoda. Podnieść należy, że powód z całą stanowczością negował prawidłowość wykonania twierdząc, iż pozwany wykonał montaż niezgodnie z sztuką i zamontował nie te drzwi. Jednocześnie żadna ze stron nie doprowadziła do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego , specjalisty, który potrafi rozwiązać wątpliwości w zakresie podniesionych zarzutów. W tej sytuacji , skoro strony nie wpłaciły zaliczki na poczet opinii biegłego, dowód ten nie został przeprowadzony.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W świetle jednoznacznego brzmienia art. 232 k.p.c., to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślał to również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1998.12.15 I CKN 944/7 Prok. i Pr. 1999/11-12/38 w którym stwierdził, iż kontradiktoryjność procesu cywilnego wymaga, aby strony wskazywały dowody dla wykazania swoich twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu. (...)

Opinia biegłego wyjaśniłaby wątpliwości w tej sprawie. Należy podkreślić, że powód nie zrozumiał, że najpierw należy umożliwić dokończenie pracy , a potem dopiero wskazywać na usterki i wysuwać żądania, ani tego , że w takim przypadku wiedza niezależnego specjalisty jest kluczowa.

Powód nie skorzystał z oferty pozwanego dokończenia montażu drzwi, naprawy boazerii, więc tym samym wziął na siebie ryzyko niedokończenia wykonana umowy.

Powód w żaden sposób nie wykazał swych twierdzeń w zakresie wadliwości sprzedanego mu towaru.

Art. 6271. Do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej.

Przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego w brzmieniu sprzed 25.12.2015r, które mają zastosowanie to tej sprawy, w art. 3 i 4 stanowią : "art. 3. (1) 1. Sprzedawca dokonujący sprzedaży w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego. W szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny znajdować się na towarze konsumpcyjnym lub być z nim trwale połączone, w przypadku gdy towar jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru informację, która może zostać ograniczona do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera.

3. Sprzedawca jest obowiązany zapewnić w miejscu sprzedaży odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające dokonanie wyboru towaru konsumpcyjnego i sprawdzenie jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów.

4. Na żądanie kupującego sprzedawca jest obowiązany wyjaśnić znaczenie poszczególnych postanowień umowy.

5. Sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyjnym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

6. Informacje lub dokumenty, o których mowa w ust.1 i 5, powinny być sporządzone w języku polskim lub, o ile rodzaj informacji na to pozwala, w powszechnie zrozumiałej formie graficznej. Wymogu używania języka polskiego nie stosuje się do nazw własnych, znaków towarowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia towarów oraz zwyczajowo stosowanej terminologii naukowej i technicznej.

art. 4. 1. Sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

2. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru.

3. W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować.

4. Na równi z zapewnieniem producenta traktuje się zapewnienie osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, oraz osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego."

Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego, w zakresie ustalenia, że montaż nie został dokończony i że strony umówiły się na dokończenie i później powód nie umożliwił tego pozwanemu. Potwierdził te okoliczności świadek A. R.. Zeznania te potwierdzają się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności zdjęciami drzwi. Widać, że ewidentnie montaż nie jest dokończony.

Powód w sprawie wywodził skutki prawne z art. 8 wyżej wskazanej ustawy, wnosząc o zwrot wpłaconej zaliczki, co jest równoznaczne z chęcią odstąpienia od umowy. Zgodnie z art. 8 w/w ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Powyżej wskazane uprawnienia kupującego mają charakter zasadniczy. Skorzystanie natomiast przez kupującego z uprawnienia do żądania obniżenia ceny lub z prawa odstąpienia od umowy ma charakter wyjątku i jest uwarunkowane szeregiem okoliczności (najczęściej niezależnych od kupującego).

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, by móc dokonać zwrotu wzajemnych świadczeń, a więc odstąpić od umowy, musiałby powód najpierw umożliwić pozwanemu doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową, jeśli to byłoby niemożliwe, do wymiany na rzecz wolną od wad, albo wykazać, że naprawa lub wymiana jest niemożliwa i dopiero żądać zwrotu zaliczki, jednakże powód nie wykazał takich okoliczności. Szczególnie ważne jest to, że nie pozwolił pozwanemu dokończyć montażu i poprawić ewentualnych usterek, nie wpuszczając go do domu i unikając kontaktu, jednocześnie żądając usunięcia wad na piśmie, a potem zażądał zwrotu zaliczki, nie próbując zweryfikować wykonanej pracy jakakolwiek opinią rzeczoznawcy, nie mówiąc już o biegłym sądowym.

Dodatkowo należy stwierdzić, że zarzut powoda, jakoby pozwany nie wydał mu paragonu, ani instrukcji, atestu, czy certyfikatów, jest przedwczesny, zważywszy na fakt, że montaż nie został dokończony i całość ceny nie została zapłacona na warunkach ustalonych w umowie.

Nie ma też dowodów na to, że powód nie został poinformowany szczegółowo ustnie o towarze, jaki zamówił i jego zastosowaniu, albowiem pozwany był w domu u powoda, aby dokonać pomiarów i pokazać próbki.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd, po uprzednim uchyleniu wyroku zaocznego / art. 347 kpc - po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Przepis art. 332 § 2 stosuje się odpowiednio./, oddalił powództwo jako niezasadne i nie zasługujące na uwzględnienie.

Biorąc pod uwagę powyższą okoliczność, o kosztach postępowania Sąd orzekł w wyroku zgodnie z treścią art. 108 § 1 k.p.c. w z art. 98 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec tego, że w niniejszej sprawie to powód jest osobą przegrywającą proces, to na nim spoczywa ciężar poniesienia kosztów procesu.

Zatem o kosztach postępowania w tej sprawie Sąd orzekł w pkt III i IV wyroku w ten sposób, iż kosztami procesu obciążył powoda i zasądził od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów opłaconego sprzeciwu- 38 zł .